

senere maatte blive bestemte, uden at det er fornødent, at nogen dertil sigtende Bestemmelse er optagen i deres Bestallinger.

§ 18.

Saa længe de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa Kjøbstadskaldene, kunne de et heller gjøres gjældende for de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadskald.

§ 19.

Efterhaanden som Pligten til at offere til Præsten efter § 16 bortfalder, ophører fra samme Tid tillige Offringen til Skolelærerne i Pastoratet imod Erstatning til dem af Kommunen. Til den Ende have samtlige offerydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indsende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidenter, som Embedet har havt i de sidste 10 Aar. Den aarlige Gjennemsnitsindtægt i dette Tidsrum vil i Reglen være den Afslønningssum, der skal træde istedetfor Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidenter; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, med Amtsraadets Samtykke fastsætte Afslønningssummen til et noget derfra afvigende Beløb. — Hvor Afsløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogenformigt Gave i Penge eller Naturalier i Anledning af andre kirkelige Forretninger end Konfirmation og Vgtevælselse.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afsløsning af Offer og Accidenter til Skolelærerembedet finde Sted strax uden at afvente Vedighed i Præsteembedet.

§ 20.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1873, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1882—83. Den gjælder ikke for Færøerne og kommer et heller til Anvendelse paa Præster, der ere ansatte som Feltpræster eller ved Klostre, Hospitaler, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger.